

<i>Táto relácia</i>	čas, Katarínu zo Sieny,	svojimi vášňami.“
<i>pojednáva o možnostiach</i>	inú inediatku (breathariánku),	Vediac, že riskuje smrť,
<i>breathariánstva,</i>	ktorá žila z viery	keď píše také listy
<i>teda života bez jedenia jedla,</i>	a lásky k Ježišovi.	ľuďom pri moci,
<i>no nie je to kompletný návod.</i>	Katarína bola	zotrvala nebojácna, jej viera
<i>V záujme vašej bezpečnosti</i>	mimoriadna žena.	bola pevná ako vždy.
<i>nepokúšajte sa prosím</i>	Nebála sa povedať	„Verím v Pána Ježiša Krista,
<i>prestáť jesť bez náležitého</i>	svoju mienku kráľovným,	nie v seba.“
<i>odborného vedenia.</i>	kráľom ani pápežom,	Nadiktovala stovky
Dobrý deň,	radila im, ako sa majú	listov ľuďom
mierumilovní diváci.	správať pre dobro verejnosti.	zo všetkých oblastí života,
Vítajte pri sledovaní relácie	Na príklad si dopisovala	ktorí boli cenení
Medzi Majstrom a žiakmi na	a presviedčala	pre svoju múdrosť a vľad.
Supreme Master Television.	Pápeža Gregora XI.,	Katarína tiež nadiktovala
Minulý týždeň sme navštívili	láskyplne ho nazývajúc	knihu s názvom
Švajčiarsko 15. storočia,	„Babbo“	„Dialóg“,
aby sme poodhalili život	(čo znamená Otecko),	konverzáciu medzi Bohom
Sv. Nicolasa z Flüe,	aby opustil Avignon	a ľudskou dušou.
váženého národného hrdinu,	a vrátil sa do Ríma	Za toto dôležité
ktorý je velebený za to,	zreformovať cirkev	a vážne dielo bola
že predišiel občianskej vojne	a administratívu	poctená titulom
a zjednotil národ.	pápežského štátu.	„Doktor cirkvi“,
Sv. Nicolas z Flüe	Napísala list aj Giovanne,	ktorý zdieľa
bol inediat (breatharián),	kráľovnej Neapolu,	len s jednou ďalšou
ktorý žil bez jedla 20 rokov.	ktorá bola obvinená	ženskou sväticou,
Dnes počestujeme	zo zločinov:	Sv. Terezou z Avily.
späť o sto rokov	„Viete, že konáte zle,	Kto je Katarína zo Sieny?
do Talianska 14. storočia,	ale ako chorá	Prečo ju ľudia obdivovali
aby sme navštívili jednu	a vášnivá žena	a vážili si ju po celé storočia?
z najväčších svätíc všetkých	sa nechávajú ovládať	Podme späť v čase

a nasledujeme životné kroky
tejto veľkej svätice.
Katarína sa narodila v roku
1347 v Siene, v Taliansku,
ako 23. dieťa svojho otca
Giacomo di Benicasa,
a svojej matky Lapa Piagenti.
Katarína bola
jediným dieťaťom,
ktoré jej matka dojčila.
Jej otec bol zámožný farbiar.
Ako patriarcha rodiny
bol známy tým, že bol
veľmi pokojný a zbožný.
Okrem toho,
rodina Benincasa
zahŕňala príbuzných, ktorí
boli kňazmi a mníškami,
členmi Tretieho rádu
Svätého Dominika
(ľudovo známeho
ako Mantellate),
a kanonizovaného svätého
Jána Colombiniho.
Ako dieťa Katarína
prirodzene inklinovala
k duchovnosti.
Jej životopisci
ju opisovali ako šťastné
a krásne dieťa

so zlatými kaderami
a veselou osobnosťou.
Susedia ju radi brali
na návštevu chorých,
pretože bola dobrá
v pozdvihovaní ich duchov.
Milovala samotu
a mala sklon hrať sa
na svätého pustovníka.
Často krát sa skryla
na tajnom mieste,
kde sa celé hodiny modlila,
meditovala a postila.
Keď mala šesť rokov,
mala prvú víziu Ježiša,
a to ovplyvnilo
smerovanie jej života.
V takom útľom veku
zasvätila zvyšok
svojho života jeho službe.
Ovplyvnená slovami
Svätého Pavla
„Panna – vskutku,
každá nevydatá žena –
rozmýšľa
o Pánových veciach,
v úsilí o svätosť tela i ducha.
Vydatá žena na druhej strane
má starosti o tento svet,
aby ju pohltil

a zaoberá sa tým,
ako sa zapáčiť manželovi.“
(1. list Korint'anom 7:34)
chcela zotrvať
nevydatá, aby mohla
zasvätiť svoje srdce
a dušu Bohu.
Od toho momentu
prestala jesť mäso
a vyvinula v sebe
silnú lásku k svätcom.
Obdivovala ich prísnosť
a vzhliadala k nim
ako k vzorom.
V diele „Svätá hostina
a svätý pôst:
Náboženský význam jedla
pre stredoveké ženy“
Carolyn Walker Bynum
napísala:
„Katarína sa nepochybne
začala postiť ako dieťa
a celkom skoro si rozvinula
odpor k mäsu.
Považovala púštnych otcov
za svoje vzory.“
Keď bola vo veku
vhodnom na vydaj,
odmietla všetky pokusy
svojej rodiny

o zorganizovanie svadby.	<i>zo všetkých síl vám slúžiť.</i>	pri sledovaní relácie
Aby ju prinútili poslúchnuť	<i>Ak ma ale radšej chcete</i>	<i>Medzi Majstrom a žiakmi.</i>
ich vôľu, vzali jej izbu	<i>vyhnať, buďte si istí,</i>	Pokračujeme
a donútili ju pracovať	<i>že sa neodchýlim</i>	v našom programe:
ako slúžku v dome.	<i>od svojho zámeru</i>	„Katarína zo Sieny:
Nemala dovolené	<i>ani len o vlások.</i>	Doktor cirkvi“.
modliť sa ani meditovať.	<i>Mám bohatého a mocného</i>	Teraz, keď mala
To Katarínu ale neodradilo.	<i>Ženícha [Ježiša],</i>	súhlas svojho otca,
Bez miestnosti na modlitbu,	<i>ktorý ma nikdy</i>	Katarína trávila
vytvorila si izbu	<i>nenechá zomrieť od hladu</i>	dni i noci vo svojej izbe,
vo svojom srdci,	<i>a som si istá,</i>	modlila sa, meditovala
kam sa mohla utiekať	<i>že On ma nikdy nenechá ísť</i>	a postila sa.
v každej voľnej chvíli	<i>bez žiadnej veci,</i>	Sotva sa dotkla jedla,
bez toho, aby ju niekto	<i>ktorú potrebujem.“</i>	ktoré jej priniesli
vyrušoval.	Dotknutí úprimnosťou	a zriedkakedy opúšťala
Napokon prezradila	svojej dcéry,	svoju izbu.
svojej rodine víziu,	jej otec súhlasil, že ju nechá	Keď mala šestnásť rokov,
ktorú mala ako šesťročná	žiť tak, ako si želá,	dostala povolenie prijať
a svoju prísahu zasvätiť	aby naplnila svoju prísahu.	čierno biely habit
život Bohu.	Dostala svoju vlastnú izbu,	Sestier z Penance
Zotrvala pevná	kde mohla žiť a modliť sa	Svätého Dominika
vo svojom rozhodnutí	v súkromí	Mantellate.
a informovala ich:	k spokojnosti svojho srdca.	Iba staršie vydaté ženy
„ <i>Musím poslúchať Boha</i>	Zostaňte prosím s nami na	a vdovy mali dovolené
<i>skôr než ľudí.</i>	Supreme Master Television.	pripojiť sa
<i>Ak ma ďalej chcete</i>	Relácia	k Dominikánskemu rádu.
<i>držať v tomto dome</i>	<i>Medzi Majstrom a žiakmi</i>	Avšak pre jej úprimnosť
<i>ako slúžku,</i>	bude pokračovať	a vytrvalosť
<i>som pripravená zostať</i>	o malú chvíľu.	a na presvedčanie jej matky
<i>a dobrovoľne sa snažiť</i>	Vitajte späť	bolo Kataríne dovolené

pripojiť sa k ich rádu.	a rozvinula si	Tommaso de Siena,
Tým, že sa stala členkou	svoju intuíciu	jej adoptívny brat a kňaz
rádu Mantellate,	a jasnovidectvo.	napísal, že počas jednej
mohla teraz Katarína	Arrigo Levasto	z jej extáz
slobodne počúvať	vo svojom životopise	„Katarína počula anjelov
„naučené rozhovory	Svätej Kataríny napísal:	spievajúcich v Nebi –
Kazateľov,	„Moja Služobníčka,	bezmennú pieseň,
a aspoň z časti uspokojiť	Katarína“, v týchto rokoch	nezvyčajne nadpozemskú
svoju túžbu spoznať	„na púšti svojej cely	harmóniu“, ktorá jej priniesla
svoju vieru hlbšie.“	našla Ducha Svätého	také pocity blaženosti
Od tohto momentu	a v samote našla tajomstvo	a mierumilovnosti.
Katarína zväčšila	sebaovládania.“	Potom jedného dňa po takej
svoj asketizmus,	V tomto čase	mimoriadnej vízii,
sotva kedy jedla a spala.	bola Kataríne potravou	v ktorej videla Ježiša,
Podľa jej životopiscov	hrst' surových bylín.	Katarína prestala
pokračovala v tomto spôsobe	Jej láska k Ježišovi ju živila.	prijímať potravu úplne
života tri roky,	Pretože na neho myslela	po zvyšok svojho života.
nikdy neopúšťala svoju izbu,	a milovala ho tak intenzívne,	Podľa jej spovedníka
okrem toho, keď išla na omšu	jej životopisci napísali,	po tomto zážitku:
a na bohoslužbu	že s ňou bol	<i>„...jej duša bola tak naplnená</i>
k Svätému Dominikovi.	v každom okamihu,	<i>milosťou, že tá milosť</i>
Jediný človek,	„videla Ho, cítila Ho	<i>pretekala do jej tela,</i>
s ktorým sa rozprávala,	vedľa seba, počula Jeho hlas.	<i>ktoré už nikdy viac</i>
bol jej spovedník,	Kristus bol pri nej prítomný,	<i>nepotrebovalo potravu.</i>
Raymond of Capua.	či sa modlila,	<i>Nikdy potom neprijala</i>
Bolo to toto intenzívne	meditovala, čítala,	<i>ani nemohla zjesť</i>
obdobie modlitieb, meditácie	bdela alebo spala.“	<i>telesnú potravu</i>
a jej života	Jej extázy sa stávali	<i>zvyčajným spôsobom,</i>
takmer úplne bez jedla,	častejšími,	<i>akým to robila dovtedy.“</i>
kedy posilnila svoju vôľu	keď sa modlila a meditovala.	Edward G. Gardner,

dobré známy odborník na Katarínu zo Sieny, napísal: „Hoci vždy trpela hroznou fyzickou bolesťou, žila po dlhých obdobiach prakticky bez jedla okrem Požehnannej Eucharistie, bola večne oslivo šťastná a plná praktickej múdrosti o nič menšej, než najvyšší duchovný vŕhad.“ Podobne ako Svätá Lidwina zo Schiedamu, Theresa Neumann z Konnersreuthu a Sv. Nicholas z Flüe, Katarína bola schopná prežiť bez jedla vďaka svojej viere v Boha a láske k Ježišovi. Zázraky a milosť Božia boli večne prítomné v jej živote. Po troch rokoch samoty sa Katarína vďaka božskému vnuknutiu opäť pripojila k svojej rodine a k svetu. Začala sa starať o chorých hlavne tých	s najhroznejšími chorobami, v kláštornej nemocnici s názvom Santa Maria della Scalla (La Scalla pre núdznych). Chudobným ľuďom Katarína rozdávala jedlo a šatstvo. Po čase sa stala široko ďaleko známou pre účinnosť jej modlitieb, obzvlášť pre premenu notorických ľudí. Anne B. Baldwin napísala vo svojej knihe „Katarína zo Sieny: životopis“: „Začala získavať povest' ženy, ktorá dokázala robiť zázraky s bezcitnými ľuďmi.“ Ako sa jej sláva šírila, rástol aj počet jej oddaných nasledovníkov. Iní členovia rádu Mantellate – Caterina de'Ghetto, Caterina dell'Ospedaluccio, Monna Raniera, Giovanna di Capo, Agnola di Vannino –	prišli, aby s ňou žili a stali sa jej pomocníkmi, tajomníkmi a spoločníkmi. Muži i ženy vyhľadávali jej spoločnosť kvôli radám a múdrosti. Skupina zbožných mužov, ktorí sa nazývali „Spoločnosť žiakov Panny Márie“ navštívila Katarínu, aby sa k nim pripojila a stala sa ich vodcom. Hoci bola mladšia, obracali sa na ňu ako na „Matku“ alebo „najdrahšiu Mamu“. Boli duchovnou elitou Sieny, ktorá sa skladala z kňazov, učencov, lekárov a správcov mesta La Scalla. V roku 1370, keď zažila sériu božských vízií, v ktorej dostala nariadené, aby opustila svoju izbu a pracovala pre svet, začala Katarína diktovať stovky listov mužom i ženám, vládarom republík v Taliansku,
---	--	---

kráľovným i kráľom, dokonca napísala Pápežovi Gregorovi XI., aby sa vrátil do Ríma a zreformoval cirkev a administratívu pápežského štátu. Podľa Edwarda G. Gardnera „Katarína strávila väčšiu časť roku 1377 uskutočňujúc skvelú duchovnú obnovu okresov podriadených Republike Siena.“ V roku 1380 nadšená podpora Kataríny vyústila v zmierenie medzi pápežom Urbanom VI. a Rímskou republikou. Katarína zomrela v tom istom roku. V roku 1461 bola Katarína vyhlásená za svätú pápežom Piom II. a v roku 1970 pápež Pavol VI. vyhlásil Katarínu zo Sieny za Doktora Cirkvi. Na rozdiel od ostatných Doktorov Cirkvi to bola žena,	majiteľka domu, nevzdelaná a negramotná. Katarína žila šťastný život v aktívnej službe v mene Boha. Jej viera a láska k Ježišovi jej umožnila žiť bez jedla, spoliehajúc sa výhradne na Božiu milosť ako svoju výživu. Je jedným z mnohých jednotlivcov z rôznych období a rôznych oblastí sveta, ktorých životný štýl demonštruje schopnosť ľudstva žiť z viery, zo vzduchu, zo slnečného svetla, čchi, vody či kozmickej energie bez potreby jedla. Slovami breathariánskej jogínky Giri Bala naša schopnosť žiť bez jedla je „dôkazom, že človek je Duch... Dôkazom, že duchovným pokrokom sa človek môže postupne	naučiť žiť z Večného Svetla a nie z jedla.“
--	--	--